

عنوان مقاله:

مقایسه بازارهای قدیم و جدید با رویکرد ارتقا کیفیت فضای شهری مطالعه موردی: شهر تبریز

محل انتشار:

همایش ملی معماری، شهرسازی و توسعه پایدار با محوریت از معماری بومی تا شهر پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فرهت فریدونی - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی موسسه آموزش عالی خاوران

داوود پیل جو - دانشجوی کارشناسی مهندسی شهرسازی موسسه آموزش عالی خاوران

علی رجبی - کارشناسی ارشد طراحی و برنامه ریزی شهری و منطقه ای

شیوا آجیلیان ممتاز

خلاصه مقاله:

در دهه های اخیر بازار که در گذشته به عنوان کانون اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و مذهبی شهرهای سنتی ایران شناخته می شد، هم اکنون دچار دگرگونی ها و تغییرات عدیده ای شده است که این گونه می نماید که ازدوران اوج خود فاصله بسیار گرفته است به طوری که از مکانی چند نقشی به مکانی با یک و یا نهایتا در نمونه های بسیار عالی امروزی خود دو بعدی (تجاری تفریحی) البته به صورتی نه تمام یکپارچه تبدیل شده است. بازاری که در گذشته هم محل داد و ستد، - اجتماعات انقلابی مردم و متجلی فرهنگ و مذهب مردم ایران در معماری خود و مکانی مفید برای گذران زمان بود امروزه تحت تاثیر فرهنگ های غربی به مکانی صرفا تجاری و یا تفریحی و خالی از ارزش های اجتماعی تبدیل شده است و دیگر از حضور پرورشورمردمی و خوانایی در بافت و کالبدش اثری نیست. در این نوشته سعی شده است از لحاظ بافت کالبدی و نقش های اجتماعی همقایسه ای بین بازارهای قدیم و جدید صورت گیرد. نوع نوشته حاضر به صورت تاریخی و تحلیلی است به گونه ای که در ابتدا تعاریفی تاریخی در رابطه با موضوع برای تحلیل های بعدی شرح داده می شود، که روش مطالعه با استفاده از مطالعات کتابخانه ای می باشد

کلمات کلیدی:

بازار تبریز، بافت تاریخی، بازار سنتی، کالبد اجتماعی، روابط اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/239440>

